

Міністерство освіти і науки України
Uniwersytet Rzeszowski
Wydział Muzyki
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут мистецтв

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА ТА РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Збірник наукових праць

Випуск 6

Рівне – 2020

Редакційна колегія:

Сверлюк Я.В. – доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту мистецтв РДГУ;
Олексюк О.М. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики музичного мистецтва Інституту мистецтв Київського університету ім. Бориса Грінченка;

Павелків Р.В. – доктор психологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік АН ВШ України, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету;

Пелех Ю.В. – доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи;

Mirosław Dymon – Dr. hab., prof. Uniwersytet Rzeszowski Wydział Muzyki.

Лісова С.В. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики професійної освіти Рівненського державного гуманітарного університету;

Малафійк І.В. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної і соціальної педагогіки та управління освітою Рівненського державного гуманітарного університету;

Дем'янчук О.Н. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри методики викладання мистецьких дисциплін Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка.

Потапчук Т.М. – доктор педагогічних наук, професор, кафедра пісенно-хорової практики та постановки голосу Рівненського державного гуманітарного університету.

Цюлопа С.Д. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету.

Крижановська Т.І. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;

Прокопович Т.Ю. – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;

Радковська Л.М. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;

Сверлюк Л.І. – кандидат педагогічних наук, доцент, кафедра пісенно-хорової практики та постановки голосу Рівненського державного гуманітарного університету;

Филипчук М.С. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри естрадної музики Рівненського державного гуманітарного університету.

*Рекомендовано вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 1 від 30.01.2020 р.)*

Мистецька освіта та розвиток творчої особистості : зб. наук. пр. /
М 656 Uniwersytet Rzeszowski wydział Muzyki, Рівнен. держ. гуманіт. ун-т,
Ін-т мистецтв. – Рівне : Волин. береги, 2020. – Вип. 6. – 272 с.

ISBN 978-966-416-720-5

Збірник наукових праць присвячений актуальним питанням професійної підготовки фахівців мистецького напрямку. Висвітлюються сучасні методологічні підходи розвитку творчої особистості студентів, охарактеризовано особливості музично-педагогічної діяльності.

Для викладачів і студентів мистецьких навчальних закладів, науковців й працівників в галузі музичної педагогіки та мистецтвознавства.

УДК 7.071.5

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

Теорія і методологія мистецької освіти

<i>Гарлайчук О.В.</i> Дидактична гра як засіб виконавсько-технічного розвитку скрипалів-початківців.....	5
<i>Мазур Д.В.</i> Стан розвитку професійної рефлексії майбутніх керівників інструментальних колективів.....	11
<i>Пастушенко Л.А., Пастушенко А.С.</i> Основні тенденції формування гуманістичних цінностей сучасного вищого навчального закладу.....	16
<i>Прокопюк Л.В., Овсіюк Н.М.</i> Специфічні особливості студійної роботи вокалістів.....	21
<i>Сверлюк Я.В., Сверлюк Л.І.</i> Технологічні основи колективного виконавства.....	29
<i>Топоровський Н.Ю.</i> Специфіка фаху диригента-хормейстера.....	38
<i>Ужинський М.Ю., Прокопюк Л.В.</i> Роль сучасних звукових технологій у концертній роботі вокалістів.....	42
<i>Устенко К.О., Гарбуз Т.В.</i> Формування творчої активності у студентів в процесі диригентсько-хорової підготовки майбутнього вчителя музики.....	49
<i>Филипчук М.С.</i> Виконавські прийоми та техніки гри на бас-гітарі: теоретико-методичний аспект.....	57

РОЗДІЛ II.

Сучасні виміри мистецтвознавства

<i>Брикайло Н.В.</i> Бандурне мистецтво на теренах України: генеза та шляхи розвитку.....	66
<i>Бульботка А.А.</i> Українська сучасна духовна хорова музика: аспекти побутування.....	73
<i>Валентюк Т.А.</i> Життєдіяльність Камерного хору "Воскресіння" м. Рівне: заснування та ключові етапи розвитку.....	79
<i>Даюк Ж.Ю., Проказюк Р.І.</i> Вплив європейської культури на зародження піаністичного мистецтва України.....	89
<i>Даюк Ж.Ю., Шишка Я.М.</i> Культурно-історичні аспекти виникнення та розвитку струнно-смичкових інструментів.....	94
<i>Дем'янюк О.О.</i> Штрихи до педагогічного портрету Людвіга Котлара.....	100
<i>Димченко С.С.</i> Педагогічна і диригентська спадщина Елеонори Скрипчинської в історичному часі української музичної культури (до 120-річчя від дня народження).....	105
<i>Закопець Л.М.</i> Методологічні аспекти роботи над звуком на початковому етапі навчання гри на гобої.....	114
<i>Заходякін О.В., Лістратова Т.М.</i> Передумови становлення та розвитку естрадно-джазового виконавства в Україні.....	122
<i>Корнієва А.Г., Фарина Н.П.</i> Ім'я Соломії Крушельницької в контексті національного бренду.....	126
<i>Марцинковський С.Л.</i> Секрети педагогічної майстерності Станіслава Димченка.....	132

<i>Нестерчук О.В.</i> Концерт фа-мажор для фортепіано з оркестром Джорджа Гершвіна: художньо-виконавський аспект.....	143
<i>Остапчук М.М., Никон О.К.</i> До питання становлення та розвитку українського фортепіанного мистецтва.....	149
<i>Прит К.О.</i> Теоретичний аналіз школи bel canto.....	155
<i>Прищепи Т.Б.</i> Творчий портрет музиканта-мультиінструменталіста Богдана Прищепи	161
<i>Рокіщук І.І., Белік В.М.</i> Мікшерний пульт як складова частина концертно-турової звукорежисури	165
<i>Столярчук Б.Й.</i> Уляна Кот – майстриня, берегиня традиційної української культури	172
<i>Трофімчук К.А.</i> Культурно-музичне середовище Америки ХХ століття: стилістичні ознаки та особливості розвитку	176
<i>Харитон І.М.</i> Авторство давньоукраїнської церковної монодії.....	184
<i>Хоменюк Т.С.</i> Феномен творчості Майкла Джексона: вокально-виконавський аспект	190
<i>Якимчук С.Н., Піддубник В.Г.</i> Генеза хорової культури Галичини у світлі духовних традицій другої половини ХІХ – початку ХХ ст.	195
<i>Яковець О.М.</i> Особливості фактури у бандурній музиці Г.Хоткевича	202

РОЗДІЛ ІІІ.

Методика музичного навчання і виховання

<i>Буцяк В.І., Смаль-Стоцька І.М.</i> Європейський досвід впровадження інклюзивної освіти	210
<i>Гедьфалві Т.І.</i> Розвиток музичного слуху молодших школярів засобами карпатського фольклору	216
<i>Кобилянська К.О.</i> Організація самостійної роботи учнів у процесі фортепіанної підготовки.....	222
<i>Кривчук І.П.</i> Нетрадиційний урок як середовище розвитку музичного інтересу молодших школярів	228
<i>Палаженко О.П., Єгоров А.С.</i> Зміст музично-просвітницької діяльності студентів-магістрантів у мистецьких закладах вищої освіти	235
<i>Солдатенко А.Л., Радковська Л.М.</i> Розвиток вокально-хорових навичок учнів-підлітків	241
<i>Томчук О.В., Крижановська Т.І.</i> Розвиток стильової грамотності учнів 8-11 класів на уроках інтегрованого курсу "Мистецтво".....	247
<i>Цаун Р.В.</i> Методика роботи з дитячим фольклорним ансамблем.....	254
<i>Шихова Г.І.</i> Педагогічні особливості застосування інтерактивних технологій на уроках музичного мистецтва	260
Про авторів	268

9. Дворак М. Хор Воскресіння на 2-му фестивалі ім. В. Іконника "Воскресіння твоє ослівуємо"// <https://voskresinnya.com/event/хор-воскресіння-на-2-му-фестивалі-ім.в.і./>

10. Дворак М. Камерний хор "Воскресіння" у Вінниці. Фестиваль ім. М. Леонтовича // <https://voskresinnya.com/event/камерний-хор-воскресіння-у-вінниці-ф/>

11. Дворак М. Хоровий концерт присвячений 140 річчю від дня народження М. Леонтовича та 250 річчя від дня народження А. Веделя. // <https://voskresinnya.com/event/хоровий-концерт-присвячений-140-літтю-ю-ю.>

12. Кидрук І. Хор назвали "Воскресіння". Друковане періодичне видання "Вісті Рівненщини", квітень 1999 р. С. 6.

13. Марчук Л. Шануймося і будьмо. Періодичне видання Рівненської Єпархії "Вірую" № 11 (52) від 12 листопада 1995 р. С. 4 – 5.

14. Мельничук М. Архієрейському хору "Воскресіння" – 25 років <https://rivne.church.ua/2016/06/27/arxijerejskomu-xoru-voskresinnya-25-rokiv/>

15. Прокопович Т. Триумф "Воскресіння" в Болгарії. "Рівне вечірне" – видання Рівненської області від 7 червня 1997 р. С. 4.

16. Степаненко Г. "Золотоверхий Київ" представляє: Євген Станкович. Голос України. №112, 24 серпня 2000. С. 7 – 8.

17. Тарасенко О. Воскресіння. Хорова родина. // Нариси з історії хорового мистецтва. Упорядник Олександр Тарасенко. – Рівне: О. Зень, 2011. – 360 с.

18. Хитрий Е. Хор "Воскресіння" підвищує культурний рівень поляків. "Рівне вечірне" – видання Рівненської області від 18 жовтня 1996 р. С. 5 – 6.

19. Хитрий Е. Президент Туреччини запросив "Воскресіння". "Рівне вечірне" – видання Рівненської області від 23 листопада 1996 р. С. 7.

20. Хитрий Е. Хор "Воскресіння" кращий у Європі. "Рівне вечірне" – видання Рівненської області. Липень 1998 р. С. 6.

21. Шмід І. Музичний внесок на користь взаєморозуміння між народами. IMMENSTADT, № 247, 26 жовтня 1992р. – С. 7 – 8.

•

УДК 780.8:780.616.432(477)

*Дяук Ж.Ю.,
Проказюк Р.І.*

ВПЛИВ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА ЗАРОДЖЕННЯ ПІАНІСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

Анотація. У статті розкрита роль європейської музичної культури у формуванні та становленні українського фортепіанного мистецтва.

Ключові слова: європейська культура, фортепіанне мистецтво, піаністи-виконавці.

Аннотация. В статье раскрыта роль европейской музыкальной культуры в формировании и становлении украинского фортепианного искусства.

Ключевые слова: европейская культура, фортепианное искусство, пианисты-исполнители.

Annotation. The article deals with the role of European musical culture in the formation and development of Ukrainian art of the piano.

Key words: european culture, piano art, performing pianists.

Постановка проблеми. XIX ст. у світовій музичній культурі відзначилося багатьма знаковими подіями, серед яких центральне місце посідає стрімкий розвиток фортепіанної культури. На початку XIX ст. поширювалась мода на домашнє виховання дітей та юнацтва обох статей, яке складалось з вміння танцювати, грати на фортепіано або гітарі, співати, говорити по-французьки, малювати. Даний вид поширення музичної освіти передбачав переважно побутове музикування : спів романсів, арій з популярних опер, під особистий акомпанемент; в більш великих родинах організовували сімейний хор або оркестр.

Аналіз досліджень. У теоретичному мистецтвознавстві існує численна кількість досліджень, присвячених питанню становлення та розвитку українського професійного фортепіанного мистецтва, виконавських шкіл України, розвитку музичної освіти, зокрема, фортепіанної. До аналізу розвитку фортепіанної освіти в Україні звертались вітчизняні дослідники: О. Бойко, В. Вихрущ, Л. Вовк, Н. Гупан, І. Зайченко, О. Сухомлинська, О. Черкасов, М. Ярмаченко, які визначили історичну періодизацію галузі, окреслили коло проблем, що виникали на шляху становлення фортепіанного явища, охарактеризували педагогічні ідеї провідних піаністів, педагогів, діячів мистецтва, які стали відправними для його подальшого розвитку.

Мета статті – виявити історичні чинники формування піаністичного мистецтва України.

Виклад основного матеріалу. До об'єктивних чинників виникнення української професійної піаністичної школи належить культурне становище в XIX столітті, а саме розвиток побутового музикування, відкриття оперних театрів, концертні гастролі відомих виконавців того часу та активна діяльність творчої інтелігенції. Зародження піаністичного мистецтва України бере свій початок в побутовому музикуванні в вітальнях, салонах аристократів та інтелігенції міста.

Грали на різних інструментах : у містах грали на фортепіано, скрипці, віолончелі, флейті; в сільській місцевості співали народні та церковні пісні, грали на бандурі, сопілці. В маєтках, де важко було знайти хорошого вчителя музики, дітей навчали самі батьки, які в свій час отримали музичну освіту в гімназіях, приватних пансіонах, інститутах для шляхетних дівчат або кріпосні музиканти. З періодичної преси, спогадів та популярної літератури дізнаємось про наповнене різноголосною музикою життя українців: на вулицях міст з вікон будинків лунала музика домашнього музикування, на площах, ярмарках, святах виступали оркестри; на танцювальних майданчиках грали духову музику для молодіжних розваг.

Захоплення грою на фортепіано поширилося настільки, що обов'язковою стала наявність такого інструмента майже в кожному домі

й не тільки серед багатих верств населення, а й серед людей середнього достатку та бідних. Особливо це відчувалося в теплу пору року, коли ледь не на кожному кроці крізь відчинені вікна чулася музика.

Підтвердженням того, що домашнє музичне виховання в українських містах було масовим і стало могутнім фактором розвитку загальної культури українців свідчить хроніка з рубрики "Музыкальные беседы" журналу "Киевский телеграф" (1859 р.): "Пройдіть вранці міськими вулицями і завулками, скрізь ви почуєте звуки фортепіано, що наповнюють повітря гамами і вправами – а фортепіано в наш час самий загальний представник музичальності. Пройдіть біля жіночих пансіонів. Там ще більша маса звуків обіляє вас, як дощем. ... Прогуляйтеся ввечері по місту і ви почуєте в багатьох будинках звуки фортепіано, співу, скрипки, флейти, віолончелі" [4, с. 3].

У XVIII – першій половині XIX ст. під впливом інших культур, зокрема російської з її центрами в Москві і Петербурзі, а також слов'янських музичних шкіл: польської, чеської поряд з німецькою, австрійською, італійською українська культура зазнає позитивних змін. Україна й сама починає постачати професійних музикантів, особливо до Росії. Подальше удосконалення майстерності українських митців, таких як: М. Березовський, Т. Білоградський, Д. Бортнянський, М. Полторацький та ін. в Італії, Німеччині доводить їхній професіоналізм до найвищого європейського рівня. Отже, цей період характеризується запозиченням і асиміляцією досвіду різних європейських музичних шкіл, що сприяло професійному зростанню музичної освіти в Україні і стало підґрунтям для подальшого формування національної школи.

Найбільші міста України – Київ, Харків, Одеса, Львів мали свої музичні традиції. У першій половині XIX століття їх культура розвивалась не так інтенсивно, як у наступні 60- 70-ті роки, проте саме тут зароджувались і дали перші паростки демократичне мистецтво, література, наука. Центрами наукової думки, підготовки вчених, учителів для середніх шкіл та інших фахівців були Харківський (1804 р.), Київський (1834 р.) і Новоросійський (1865 р.) та Одеський університети.

У другій половині XIX ст. відбувається професіоналізації та відбудова національної музичної школи, яка розвивається у контексті європейської. Це все відбувається внаслідок децентралізації зарубіжного музично-освітнього досвіду і його проєкції на власні культурологічні проблеми. Цей період пов'язаний з діяльністю основоположника української класичної музики і національної школи М. Лисенка та його послідовників М. Леонтовича, Я. Степового, К. Стеценка та інших [2, с. 88].

Формування української фортепіанної традиції нерозривно пов'язане з розвитком концертно-гастрольної діяльності представників видатних європейських піаністичних шкіл. Разом з публічними виступами професіоналів-іноземців, що тривалий час пов'язували свою виконавську та

педагогічну працю з цими землями, вона формувала смаки слухацької аудиторії, слугувала полем демонстрації методико-педагогічних здобуктів національних та авторських шкіл, технічної та інтерпретаційної оснащеності, ознайомлення з репертуарними тенденціями та композиторськими новаціями у галузі піаністичної літератури.

Перша половина XIX століття вирізняється нечисленними виступами піаністів-гастролерів, які стають знаковими подіями мистецького життя. Відвідини приїжджих музикантів з концертами відбуваються з приватної ініціативи керівників музичних товариств та провідних місцевих музикантів [3].

До кінця XIX ст. майже в кожному західно- і східноєвропейському місті існували музичні товариства. Взірцем були ті, що діяли в столицях – Парижі, Відні, Берліні. Саме там відбувалась апробація сучасних форм організації музичного життя. На їх взірець наприкінці XVIII-XIX ст. в Україні відбувається адаптація на місцевому ґрунті суспільного інституту музичних товариств. Цей період став важливим етапом національного культурного відродження, пожатвлення діяльності освіченого українського дворянства. Зацікавлення музикою, що спостерігалось серед інтелігенції, освіченого українського дворянства, міщанства, спричинило до пошуків шляхів налагодження організованого, систематичного концертного життя [3, с. 89].

До найбільш ранніх спроб централізації концертного життя належить заснування Музичної академії – організації філармонічного типу, польським музикантом Йозефом (Юзефом) Ельснером – в подальшому першим директором Варшавської консерваторії та вчителем Фридерика Шопена. Приїхавши до Львова в 1792 р. (у період високої активності імміграційних процесів), він, крім основних обов'язків директора та диригента львівських театрів, виявив себе як педагог та автор низки фортепіанних композицій. Академія за короткий час функціонування заклала основи централізації зусиль професіоналів та аматорів-меломанів у організованому музикуванні.

Серед найбільш відзначених відгуками преси виступів польських, чеських та австрійських піаністів-гастролерів цього періоду в Україні – виступ дев'ятилітнього піаніста Юзефа Крогутьського (14 березня 1826 року на сцені міського театру), місячний гастрольний тур угорця Ф. Ліста, який охопив Галичину і Буковину (Львів, Станіславів, Чернівці, 1847 р.), тут концертували також наставник К. Мікулі, Ф. Кольберг, С. Бойрер, М. Шимановська, Ф. Чужинська, Й. Клеппш, А. Герцберг, Т. Доелер, Антон Аполінари і Станіслав Контські, Готліб Кнапп, Доре, Долезіль, Мілян Крамер, Келлерман. Серед гастролерів особливо важливими є постаті, які своєю діяльністю експонують провідні засади європейської піаністики. До таких, безумовно, належить постать Й. Н. Гуммеля. "Гуммель дуже активно концертував як піаніст, з успіхом виступав на всіх основних сценах Європи – від Англії до Росії, найбільше виконував твори В. А. Моцарта та власні.

Поряд з приїжджими виконавцями активністю публічного концертування вирізняються місцеві освічені концертуючі піаністи-аматори Львова: учениця Ф. К. Моцарта баронеса Юлія Бароні-Кавалькабо, С. Дульська, Г. Лончинська. Знаменим з історичної точки зору є виконавський дебют у Львові Теодора Лешетицького – видатного піаніста-виконавця та педагога-методиста, чий мистецькі засади надалі стануть одними з найбільш широко представлених на західно-українських територіях у другій половині XIX – на поч. XX століття [1,с.210].

Європейський досвід, привнесений у ці сфери життя України, збагатив його надбаннями і напрацюваннями різних національних культур. На цьому тлі постає К. Й. Кеслера постає як одна з провідних у плеяді визначних тогочасних музикантів Європи. Й. К. Кеслер нерідко брав участь у благодійних акціях. У львівський період діяльності став активним членом Галицького товариства шанувальників музики (яке тоді іменувалося "Galizischer Musikverein"), а згодом – членом його дирекції. Як член правління GMT Й. К. Кеслер долучився до урочистої зустрічі Ф. Ліста, взявши участь у підготовці й організації виконання привітальних кантат (імовірно авторства Й. Рукгабера) на його честь.

Гастрольні виступи Ференца Ліста на землях Західної України мали особливе значення, вирізняючись географічним масштабом охоплених осередків, значимістю концертних акцій, впливом на процеси поширення лістівських принципів концертного виконавства та зацікавлення його педагогічною системою [5,с.196].

Серед постатей, які принципово формували характер концертної практики в Україні, був чеський музикант, виходець з музичної буковинської родини Л. Марек, який на початку 1870-х років оселився у Львові та, будучи переконаним лістіанцем, виявив себе як яскравий і самобутній інтерпретатор та організатор мистецького життя. Глибоко сприйнявши віртуозно-концертну манеру лістівської інтерпретації та принципи фортепіанної педагогіки вже у зрілому віці, Л. Марек надалі зберіг їм вірність, на противагу нюансово-психологічній духовній роботі, зумовленій слідуванням шопенівським засадам, перейнятим від К. Мікулі та його послідовників.

Гастрольна діяльність запрошених піаністів-виконавців мала важливе значення для формування смаків і вподобань освіченої і підготовленої аудиторії, окрім того особисті мистецькі контакти нерідко мали вплив на подальшу долю піаністів-початківців.

Серед гастрольних виступів угорських піаністів на територіях Західноукраїнського регіону особливе місце належить Закарпаттю. Так, Ф. Ліст неодноразово відвідував Мукачево, Ужгород (виступав тут в ресторані "Золота корона") та Великі Лази у зв'язку з дружніми стосунками з Нандором Плотені, де виступав в концертних програмах та салонних вечорах соло та в дуеті з господарем (до 1867 р). Нагадаємо, що з цим музичним діячем пов'язані також концертні виступи дуету Е. Ремені та Й. Брамса у містах регіону.

Висновки. Аналіз концертно-виконавських традицій (гастрольні виступи визначних європейських та західноукраїнських піаністів у панорамі фортепіанного виконавства регіонального, національного та міжнародного рівня) дає можливість вийти на певні узагальнення. Підсумовуючи вищесказане, підкреслимо, що ХІХ століття характеризується усталенням низки новаторських форм фортепіанного концертування. Якщо в польському середовищі поряд зі збірними програмами практикувалися сольні фортепіанні концерти, то нормою вони стають лише з закоріненням цієї традиції у практиці українських піаністів. Їх програми демонструють високий технічний рівень та серйозні інтерпретаторські завдання, несуть потужний виховний та естетичний потенціал, спрямовуючи слухача на глибоке і вдумливе сприйняття багатого різностильового репертуару.

Література:

1. Антонюк І. З історії музичних колекцій бібліотеки Львівської державної музичної академії ім. М. В. Лисенка. Вісник Львів. ун-ту. Серія Книгознавство. Львів : ЛНДУ ім. І. Франка, 2007. Вип. 2. С. 209–216.
2. Архив исторических и практических сведений, относящихся до России, издаваемый Николаем Калачовым. — СПб, 1861. — Кн. 2. — 518 с.
3. Бурдейна-Публіка Т. Філармонічні товариства у соціокультурному житті України другої половини ХІХ – першої половини ХХ ст. / Т.Бурдейна-Публіка // Наук. зап. Тернопільського нац. пед. ін-ту ім. В.Гнатюка; Нац. муз. академія ім. П.Чайковського. – Тернопіль-Київ, 2009. – С. 89-94.
4. Музыкальные беседы // Киевский телеграф. – 1859. – № 23. – С. 3-5.
5. Гуральник Н. П. Українська фортепіанна школа ХХ століття в контексті розвитку музичної педагогіки: історико-методологічні та теоретико-технологічні аспекти : [монографія]/ Н. П. Гуральник. – К. : НПУ, 2007. – 460 с.



УДК 378:78.071.2-051

Дяук Ж.Ю., Шишка Я.М.

КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СТРУННО-СМИЧКОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ

Анотація. У статті здійснений ретроспективний аналіз дослідження струнно-смичкових інструментів, розкрито вплив культурно-історичних процесів на їх виникнення та розвиток.

Ключові слова: струнно-смичкові інструменти, музична культура, історичні процеси.

Анотація. В статье проведен ретроспективный анализ исследования струнно-смычковых инструментов, раскрыто влияние культурно-исторических процессов на их возникновение и развитие.

Ключевые слова: струнно-смычковые инструменты, музыкальная культура, исторические процессы.

Наукове видання

**МИСТЕЦЬКА ОСВІТА
ТА РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ**

Збірник наукових праць

Випуск 6

Відповідальний за випуск
Сверлюк Ярослав Васильович

Технічний редактор
Віталій Власюк

*Редакційна колегія не завжди поділяє погляди авторів,
висвітлені у збірнику.
За достовірність фактів, точність цитат та можливі помилки
повну відповідальність несуть автори опублікованих матеріалів.*

Підписано до друку 02.04.2020 р. Формат 60x84 1/16. Папір офсет.
Гарнітура «Times». Друк офсет. Ум. друк. арк. 15,81. Наклад 100 пр. Зам. 28.
Видавництво «Волинські обереги».

33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано у друкарні видавництва «Волинські обереги».